

[Aksel Larsen.]

Sinde og paa nogen Tid af Aaret er berettiget eller rimeligt at give en Ekstrahjælp til dem, der paa den Aarstid „tilfældigt“ er arbejdsløse, maa det være nu i December Maaned.

Jeg kan ikke tænke mig, at hverken Venstres Mænd eller Det frie Folkepartis ærede Medlemmer kan være Modstandere af en saadan Lov med den Begrundelse, at den forringer Landbrugets Mulighed for at skaffe Arbejdskraft. Det er jo ikke en Lov, der skal virke paa lang Sigt. Det er en Lov, som foreslaas at gælde nu i December i Anledning af Vinterens Indtrængen, og, det erkender jeg, ogsaa i Anledning af, at Julen staar for Døren, skal de arbejdsløse en Gang for alle have en kontant Hjælp, hvorved de ved Vinterens Begyndelse faar Mulighed for at foretage forskellige Nyan-skaffelser og lignende, som de ellers maatte afse fra.

Socialministeren siger, at han har altid været Modstander af tilfældig Hjælp, og efter hans Definition er tilfældig Hjælp altsaa en Vinterhjælp en Gang for alle, som ydes de arbejdsløse i December Maaned. Hvorledes var det i December 1932? Saa vidt jeg ved, var Ministeren ogsaa dengang Medlem af Rigsdagen, og ogsaa dengang — jeg erkender med en Maanedes Forsinkelse, nemlig i Januar — vedtoges i Folketinget saavel som i Landstinget et Forslag om Vinterhjælp til arbejdsløse. Jeg vægrer mig ved at tro, at Ministeren har holdt sig borte fra Afstemningen i Landstinget, og jeg finder, at naar man i 1932—33 maaske af Hensyn til, at det var den første Sæson, vi var derinde, og maaske endnu mere af Hensyn til, at der skulde være Kommunevalg i Marts, kunde gennemføre en Vinterhjælp, en tilfældig Hjælp for at bruge Ministerens Ord, forstaar jeg rigtignok ikke, hvorfor Ministeren nu pludselig er blevet saadan oven i Købet principiel Modstander af Hjælp.

Det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen mener, at Ministerens Udtalelser ikke var tilstrækkelige og derfor yderligere maa uddybes. Det ærede Medlem siger, som han sagde i Fjor — ja, man maa undskylde, at jeg lægger Vægt paa det, han sagde i Fjor, men det er, fordi jeg mener, det fortjener at fastholdes, at et Menneske to Aar i Træk kan fremkomme med saa, skal vi bruge et stiltfærdigt Udtryk, mærkværdige Udtalelser —, altsaa det ærede Medlem sagde i Aar som i Fjor, at han er Modstander af Vinterhjælpsforslaget, fordi kun de, der har været tre Maaneder arbejdsløse, maa faa Hjælp

efter det, og det finder det ærede Medlem er forkert; men skal stille et Forslag saadan, at ogsaa de, der blev arbejdsløse i Gaar, kan faa Vinterhjælp i Dag; saa vil det ærede Medlem aabenbart være med.

Ja, jeg siger som i Fjor, at hvis det er det, der skiller os, skal der ikke være noget i Vejen; hvis vi kan tilkøbe os det ærede Medlems Tilslutning til vort Forslag og derigennem faa Sikkerhed for, at det gennemføres, skal vi saa inderligt gerne ændre det, saaledes at alle, der er arbejdsløse den Dato, Hjælpen udbetales, kommer i Betragtning. Jeg tilføjer blot, at vi anser dette for urimeligt, at vi finder, det dog vil være overdrevent; man maa dog tage noget rimeligt Hensyn til, om der er den specielle Trang til Stede, som Udbetalingen af Vinterhjælp forudsætter. Men naturligvis, hvis vi derved har Chance for at faa Vinterhjælpslovsforslaget gennemført, selv om det skal koste flere Penge, skal der ikke være noget i Vejen fra vor Side, det kan jeg forsikre det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen om. Jeg henstiller, at vi faar Besked om alt dette, saa at vi er i Stand til rettidig at drage de fornødne Konsekvenser af det ærede Medlems Stilling.

Naturligvis staar det det ærede Medlem frit for — hvis det ærede Medlem ikke vidste det, oplyses det herved — at stille Ændringsforslag til vort Forslag, hvis det ikke er godt nok. Det ærede Medlem skal endelig benytte sig af den parlamentariske Ret dertil, men hvis det ærede Medlem ikke ønsker det, men alligevel vil være villig til at stemme for vort Forslag, hvis det ændres i den af det ærede Medlem krævede Retning, beder jeg om et Ord; det skal være mig en Fornøjelse at udarbejde det hertil krævede Ændringsforslag til Vinterhjælpslovsforslaget.

Jeg skal slutte med disse Bemærkninger. Jeg skal altsaa sige, at vi vil ikke stille os absolut afvisende over for Regeringens Forslag, men vi vil paapege, at dette aldeles ikke kan sammenlignes med det Forslag, Landstinget oprindeligt standsede, og at det er mig ufatteligt, hvorfor Regeringen vilde have Flertallet i Landstinget, hvis det ikke skulde være for at gennemføre det; Landstinget har standset. Jeg finder, at man skulde benytte Lejligheden her i Folketinget til — selv om det haster med at faa Lovforslaget gennemført, men man kan jo endelig give det tilbagevirkende Kraft — at forbedre Lovforslaget i den Retning, jeg her har skitseret og udtalt Ønske om, og samtidig benytte Lejligheden til at vedtage Lovforslaget om Vinterhjælp til arbejdsløse.

Det er jo rigtigt, at dette Lovforslag